

หัวใจกัลยาณมิตร

วันพฤหัสบดีที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

คตินี้เป็นคตินที่ ๑๙ ของการบำเพ็ญกุศลสวด
พระอภิธรรมถวายแด่คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์
ชนนิกุล ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย อาตมาขอถือ
โอกาสบรรยายถึงคุณธรรมของคุณยายฯ เพื่อเป็น
กุศโลบาย เป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติธรรม
ในการสร้างคุณความดีของท่านสาธุชนให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

และอยากจะทำให้ทุกท่านได้เกิดจิตสำนึกและมีปณิธาน
อันแน่วแน่ที่จะบำเพ็ญตนเป็นกัลยาณมิตร เป็นผู้นำบุญ
ให้สมบูรณ์แบบ แล้วก็สร้างบารมีให้ได้อย่างคุณยาย
ตลอดไป

* คุณยายเป็นกัลยาณมิตรให้กับทุก ๆ คนที่มาพบท่าน
โดยไม่เลือกชาติ ชั้น วรรณะ เผ่าพันธุ์ คนมี หรือคนจน
ด้วยเป้าหมายอันสูงส่งดุจเดียวกับพระบรมโพธิสัตว์ที่จะ
รู้สัจธรรมจนสัจจะ ให้ไปถึงที่สุดแห่งธรรม และการที่ท่าน
ได้บำเพ็ญตนเป็นกัลยาณมิตรให้กับทุก ๆ คนนั้น สิ่งหนึ่ง
ที่ท่านปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตลอดมาคือ ท่านจะช่วย
สงเคราะห์ทุก ๆ คนที่มาหาท่าน

* อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๔

ในช่วงที่ท่านสุขภาพดี ท่านก็เมตตาออกมา
รับแขกบ่อย ๆ แขกของท่านก็มีหลายแบบ บางครั้ง
ท่านเคยปรารภกับอาตมาว่า เขาอุตส่าห์บากบั่นมาหาเรา
บางคนมีความทุกข์อยากให้ช่วย เช่น คุมบุญ ปล่อยสัตว์
ปล่อยปลา แก้ไขโรคภัยไข้เจ็บ ก็ต้องเอากับเขาหน่อย
อยากจะช่วยปลดเปลื้องทุกข์ให้กับเขาบ้าง และเมื่อท่าน

ได้ช่วยเขาเหล่านั้น ทุกครั้งท่านก็จะสอนธรรมะไปด้วย
ท่านมักจะสอนบ่อย ๆ ว่า “มนุษย์มีกรรมเป็นของตัว ทำดี
ได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ความทุกข์ในปัจจุบันก็เพราะกรรมไม่ดี
ในอดีต ไม่ว่าจะเป็นวันเวลาที่ผ่านมาในชาตินี้ หรือใน
อดีตชาติ ฉะนั้นต้อง” ละชั่วโดยให้มีศีล ๕ อย่างเคร่งครัด
ให้ทำความดี โดยเข้าวัดทำบุญ ทำทาน ฟังพระเทศน์
ฟังธรรมะ จะได้รู้จักหนทางสร้างชาติเยอะ ๆ และทุกวัน
ก็ต้องสวดมนต์นั่งธรรมะ ทำใจให้ใสสว่าง

ช่วงประมาณบ่ายโมงในแต่ละวัน หลังจากคุณยาย
เสร็จจากการรับประทานอาหารแล้ว ทุกวันท่านมักจะมา
เยี่ยมอาตมาที่ครัว มาตรวจงานแถว ๆ ครัว อาตมา
ก็จะเดินไปหา เพื่อว่า ท่านจะมีอะไรให้ช่วยปรับปรุง
หรือไม่ก็ช่วยชี้แนะอะไรที่จะทำให้ดีขึ้น แต่ถ้ามีแขกมา
ท่านก็จะรับแขกแทน

๑. อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๒

๒. อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๑

วันหนึ่ง อุบัติการณ์คือคุณอารีพันธุ์ไม่ได้มาด้วย
คุณยายมาหาอาตมาตามปกติ มีแขกมา ๒ คน เป็นผู้หญิง
นั่งรถแท็กซี่เข้ามา คนหนึ่งอายุราว ๆ ลัก ๔๐ ปีเศษ
อีกคนก็ ๓๐ ปีเศษ ดูจากการแต่งกายแล้ว เหมือนไม่เคย
มาวัด เพราะสวมใส่เสื้อผ้าหลากสี ดูหน้าตาเหมือนคน
มีความทุกข์มาก โดยทั่วไปหากอาตมาเจอแขกที่มาวัด
ครั้งแรกหรือคนแปลกหน้าก็มักจะรับแขกเสียเอง
ไม่ยากให้เจอคุณยายก่อน กลัวคุณยายเหนื่อย คิดว่า
เดี๋ยวเราตัดตอนรับแขกเสียเอง แต่วันนี้ไม่ทัน คุณยาย
เดินมาพอดี เขาก็เข้ามากราบขอพบคุณยาย เขาถามว่า
ชื่อคุณยายจันทร์ใช่ไหม หนูเองก็ไม่รู้จัก ได้ยินกิตติศัพท์
จากเพื่อน คุณยายก็เรียกให้เขาเข้าไปในห้องรับแขก
ที่อาคารยามา ซึ่งห้องรับแขกนี้ มีผนังเป็นกระจกสลั่มมั่ง
ลวดถึง ๓ ด้าน เพื่อมิให้เป็นที่ลับลัษตาจนเกินไป พอรู้
ว่าเป็นคุณยายจริง *ผู้หญิงคนหนึ่งในนั้นก็เริ่มร้องไห้

* อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๔

อาตมาไม่ได้เข้าไปในห้อง ได้แต่ยืนอยู่ข้างนอก แต่อยู่ในจุดที่ใกล้ ๆ คุณยาย พอเรียกกันได้ยิน เพราะบางทีถ้าแขกแปลกหน้ามาก หรือคนที่ไม่เคยมาวัด ถ้าคุณอารีพันธุ์ไม่อยู่ อาตมามักจะอยู่นอกห้องใกล้ ๆ โดยให้คุณยายอยู่ในสายตาดตลอดเวลา เพื่อคอยดูแล คุณยายด้วย

เธอก็บรรยายความทุกข์ของเธอให้คุณยายฟัง บอกว่า สามีหนีหายไปตั้งเดือนแล้ว ไม่รู้เป็นตายร้ายดียังไง คุณยายช่วยตามหาให้หนูหน่อย คุณยายท่านก็เมตตา เอ้า อยู่กันยังงี้ละ ให้สามีหายไปได้ น่าสงสารจังเลย มาคุยกันซิ เรื่องราวมันเป็นยังไง เธอบอกว่า ก่อนหน้านี้ เธอเล่าความทุกข์ให้เพื่อน ๆ แม่ค้าที่อยู่ในตลาดฟัง เพื่อน ๆ บอกว่าให้มาหาคุณยาย ๆ อาจช่วยได้ ชื่อคุณยายจันทร์ อยู่ที่วัดพระธรรมกาย คลองสาม ปทุมธานี เธอเองไม่รู้จัก ก็นั่งแท็กซี่ถามมาเรื่อย ๆ

คุณยายก็บอก เล่าให้ฟังซิ เรื่องราวเป็นยังไง
เธอก็เล่าเรื่องราวยาวว่า ไปหาเจ้าเข้าทรงมา เขาว่า
สามีโดนทำเสน่ห์คุณไสย์ อยู่กันมาสิบกว่าปีแล้ว แรก ๆ
เขาก็ดีดีนะไม่ทำร้ายต่อดีเลย แต่มีปากมีเสียงบ้างนิดหน่อย
แล้วอยู่มาวันหนึ่งเขาก็หายไป หายไปเดือนหนึ่งแล้ว
ก็คุ้ยอะไรอีกพักใหญ่เชียว อาตมาก็ฟังไม่ค่อยถนัดนัก

คุณยายก็พูดพลอบใจ คุณต้องชนะด้วยบุญนะ
คุณบอกว่าสามีคุณเป็นคนดีใช่ไหม แสดงว่าสามีของคุณ
ก็เป็นคนมีบุญทีเดียวนะ คนมีบุญกับคนมีบุญ ถึงจะอยู่กัน
ได้นาน คุณก็ต้องสร้างความดี สร้างบุญให้มากขึ้นอีก
เดี๋ยวบุญในตัวของคุณก็จะไปถึงเขากลับมาเองแหละ
แต่ว่าต้องทำทุกวันนะ เคยทำบุญใส่บาตรไหมเช้า ๆ
ใส่บาตรเสียนะ ใส่สักองค์สององค์ก็ได้ แล้วก็รักษาศีล ๕
สวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิทำใจให้ใส ๆ ทำทุกวันนะ
ทำบ่อย ๆ ทำใจให้สบาย คุณต้องทำอย่างที่ยายว่านะ

ทำบ่อย ๆ ทำทุกวัน ทำใจสบาย ๆ ไม่ต้องโศกเศร้า
เที่ยวไปตามหาเขาหรอก แล้วคุณก็อธิษฐานให้เขากลับมา
เดี๋ยวเขาก็มาหาเองแหละ ต้องทำความดี ต้องทำบุญ
เอาชนะด้วยความดี ให้มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งเกิด อย่าไป
พึ่งเจ้าทรงผีสิงที่ไหนเลย ผีมันยังเอาตัวรอดไม่ได้เลย
ถึงได้เป็นผีอยู่อย่างนั้น วันอาทิตย์ก็มาวัด เข้า ๆ
มานั่งธรรมะกับหลวงพ่อัมมะ ตอนบ่าย ๆ มาฟัง
หลวงพ่อตตะเทศน์บ้าง คิดซะว่ามันก็ดีไปอย่างนะ ช่วงนี้
สามีไม่อยู่ คุณจะได้มีโอกาสเข้าวัดสร้างความดีเยอะ ๆ
แล้วคุณก็เลิกอุปนิสัยที่มันไม่ดี ที่เขาไม่ชอบ คุณเองก็รู้

อยู่ว่า มันคืออะไร แล้วคุณต้องทำให้มันต่อเนื่อง
ไม่เป็นไร เดี่ยวยายจะช่วย คุณต้องทำตามที่ยายว่านะ
แล้วคุณจะสมปรารถนา กลับไปตั้งต้นแก้ไขใหม่นะ

เธอก็กราบลาคุณยาย แล้วนั่งรถกลับไป
คุณยายเก็บของไทยธรรมที่เขานำมาถวายในห้องรับแขก
นิดหน่อย จัดโต๊ะ แก้ว อี๋ ปิดพัดลม แล้วก็เดินออกมานอกห้อง
อ้าว... ท่านยังอยู่หรือ นี่กว่าไปแล้ว อาตมาบอก ยังอยู่ครับ
อยู่ใกล้ ๆ คุณยาย ยืนอยู่หลังห้อง กลัวยายไม่มีเพื่อน
คุณยายก็เลยปรารถตามประสาท่าน โอ้ ! ผัวมันหาย
มันก็ให้ยายตามหาให้มัน มันไม่ดูแลตัวเองเลย มันก็เล่า
แต่ความดีของมัน ความร้ายของมันก็ไม่เปิดเผยให้ใครฟัง
อย่างนี้ใครจะไปทนอยู่ด้วยได้ อาตมาก็ถาม แล้วคุณยาย
จะไปตามหาให้เขาที่ไหน ยายบอก ผัวของมันก็อยู่แถว ๆ
นั้นนะแหละ ไม่ได้ไปไหนไกลหรอก คนเรามันอยู่ร่วมกัน
ได้เพราะบุญ สามิภรรยาอยู่ด้วยกันยืดยาวนานี้ เพราะเขา

จะมีบุญเท่า ๆ กัน บุญเขาใกล้เคียงกัน ลูกที่จะมาเกิด เขาก็เลือกพ่อแม่ที่มีบุญใกล้เคียงกันกับเขา เพราะฉะนั้น อยู่กันด้วยบุญ ถ้าสามีเป็นคนเอาบุญกุศล แต่ภรรยา เป็นคนไม่เอาบุญ อยู่กันไม่ยืด สามีก็ไม่อยู่ด้วย ถ้าสามี เป็นคนเอาบุญ ภรรยาเป็นคนเอาบุญ ก็อยู่ด้วยกันยืดยาว

เหมือนพวกชี้เหล้า ชี้เหล้าก็คบค้าสมาคมกับพวก ชี้เหล้าด้วยกัน โจรขโมยก็คบค้าสมาคมกับโจรขโมย บัณฑิตนักปราชญ์เขาก็คบค้าสมาคมอยู่กับกลุ่มบัณฑิต นักปราชญ์ บุคคลนี้มันคบกันโดยธาตุนะ ธาตุเหมือนกัน ก็คบกัน ดึงดูดเข้าหากัน เหมือนของเหม็นแมลงวันชอบตอม ของหอมมนุษย์ชอบดม คุณยายพูดไปก็หัวเราะไป มันต้องทำกาย วาจา ใจของเรา ให้หอมด้วยกลิ่นศีล กลิ่นธรรม เหมือนยายนะ ยายสร้างแต่บุญ สร้างความดี มีแต่คนอยากจะทำใกล้ เขาเข้าใกล้แล้วก็มีความสุข

ท่านพูดเปรย ๆ รับแขกประเภทนี้ มันต้องยายเอง
อย่างท่านไม่ทันเขาหรอก พระของยายยังหนุ่ม ๆ ไม่เคย
มีครอบครัว ไม่ทันเขาหรอก พุทก็ไม่ถนัดปาก มันต้องยาย
กรณีนี้อย่างนี้ยายเจอมากแล้ว ตั้งแต่สมัยอยู่วัดปากน้ำ
ผัวหาย เมียหาย ก็ให้ยายตามหาให้ มันอยู่ด้วยกันแท้ ๆ
ปล่อยให้....หายไปได้ ยายตามหาให้แล้ว ถ้าไม่รักษา
เขาก็ไปอีกแหละ รักษาไม่ดี เขาก็ไป เขามีขานี้ ไม่ถูกใจ
เขาก็ไปละ ต้องรักษาด้วยบุญ ใช้บุญเป็นตัวรักษา ถึงจะอยู่

ยายเป็นคนทันคนนะ ทันเขาไปหมดแหละ ไม่ว่า
จะพูดออกมาอีท่าไหน ปิดยายไม่มิดหรอก ใครจะมาตีมาร้าย
ยายรู้หมด ญาณของยายแจ่มไปเลย (คุณยายหัวเราะ)
เขาพูดมาจริงหรือเท็จ ยายมองเข้าไปในไส้กลางของเขา
ยายเห็นเป็นฉาก ๆ ปิดยายไม่มิดหรอก รู้ทันเขาหมด
ทั้งเหลี่ยมคู่ผู้คน เพียงแต่ยายจะพูดหรือไม่พูดเท่านั้นแหละ
บางทีเขาก็พูดแต่ความดีของเขา แล้วก็พูดไม่หมด
ความร้าย ๆ ของเขาไม่ยอมพูด

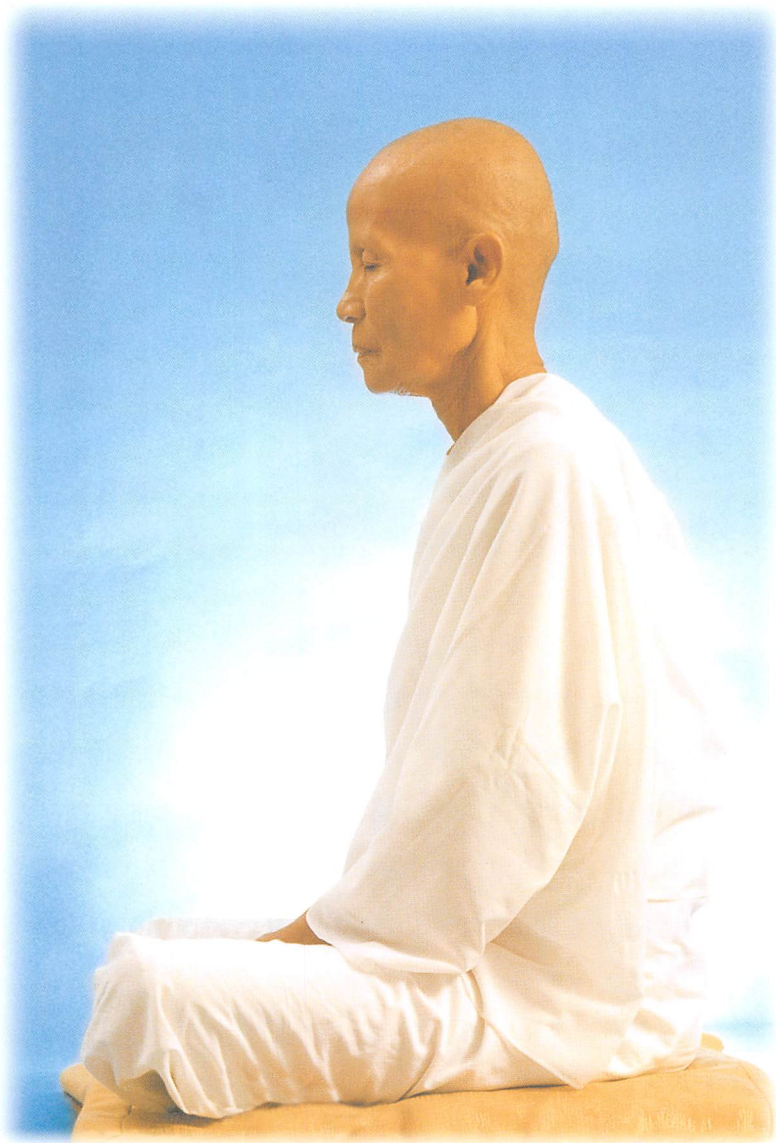

คุณยายรับแขกหมด ไม่เลือกชาติ ชั้น วรรณะ
คนมี คนจน คุยกันหมด แล้วก็สอนทุกคนที่มาเข้าใกล้
บางทีช่วงใกล้งานบุญใหญ่ คุณยายมักจะบอกว่า ช่วงนี้
ต้องเหนื่อยหน่อย รับแขกเยอะหน่อย แต่ก็ทำให้วันงาน
บุญใหญ่พวกเขาเหล่านั้นก็มาวัดกัน บางคนก็ยังหันหน้า
เข้าวัดประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง

คุณยายเคยเล่าว่า คนที่มาหายาย มาขอบารมียาย ยายจะช่วยเขาทุกคนเลย ช่วยทั้งหยาบช่วยทั้งละเอียด หยาบ ๆ ก็สอนวิธีให้เขาประพฤติปฏิบัติธรรม ให้เขา สร้างความดี ส่วนละเอียดกลางคืนยายก็นั่งเข้าที่ คุมบุญให้เขาตามที่เขาขอให้ช่วยนั้นแหละ อย่างนี้ยายทำ มาตั้งแต่สมัยอยู่วัดปากน้ำ อยู่กับหลวงพ่อวัดปากน้ำ ยายเคยอธิษฐานว่า *สาธุ ลูกหลานหรือใครต่อใคร เขามา ขอบารมี ขอความช่วยเหลือข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้าสามารถ ช่วยเขาได้ สงเคราะห์เขาได้หมด ด้วยบุญกุศลให้เขามี ความสุข ความเจริญ ให้สำเร็จด้วยบุญกุศลหมดทุกคน

* อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๘

คุณยายสอนหมด ทั้งคนที่มาวัดเก่า คนมาวัดใหม่
หรือคนที่เพิ่งเริ่มจะเข้าวัด หรือไม่ค่อยชอบมาวัด คุณหมด
คุยได้ทุกประเภท บางทีนั่งจับเข่าจับแขนเอามือลูบหลัง
คุยกันเลย ให้ความเป็นกันเอง ไม่ถือตัว คุยไปสอนธรรมะ
ไปด้วย สอนให้เขามีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง สอนให้อยู่ในบุญ

มีอีกตัวอย่างหนึ่งที่อาตมาเคยเห็น มีครอบครัวหนึ่ง ภรรยาเป็นคนมาวัดกับลูกสาวทุกวันอาทิตย์ ส่วนสามีไม่เคยมาวัด แต่ก็ไม่ขัด เพราะเห็นว่ามาวัด พอตัวภรรยามาวัดนานเข้าเริ่มคุ้นเข้าก็ไปกราบขอบารมีคุณยาย ขอให้คุณยายดิ่งให้สามีเข้าวัดด้วย คุณยายก็บอก เออ... เอลิ เตียวยายจะช่วย แล้วคุณพามาหายายนะ บอกยายให้มาหา ท่านพูดง่าย ๆ อย่างนี้ อยู่ใกล้ ๆ ยาย ดูอะไรมันง่ายไปหมด ท่านพูดเหมือนง่าย ๆ ตามประสาผู้มีบุญ

โยมคนนั้นเขากลับไปบ้าน พอวันศุกร์วันเสาร์ เขาก็คุยกับสามี นี่พี่ คุณยายคิดถึง ท่านอยากให้ไปหา สามีเขาก็ว่า เออ... ๒-๓ วันนี้รู้สึกแปลก ๆ มันรู้สึกอยากจะไปวัด ก็ดีเหมือนกันนะ ไปดูซิ เธอกับลูกไปวัดได้ ทุกวันอาทิตย์ ไปทำอะไรกัน

* อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๔

พอวันอาทิตย์เขาก็พากันมาวัด พามาหาคุณยาย
 คุณยายจำตัวภรรยาได้ โดยปกติคุณยายเป็นคนยกมือ
 ไหว้ทุกคนก่อนเสมอ ไม่ว่าคนนั้นจะอายุมากกว่าหรือน้อยกว่า
 ก็ตาม แม้จะเดินเจอกันริมถนน คุณยายยกมือทัก สวัสดีคุณ
 ทักพร้อมกับเดินไปคุยกับทางสามีก่อน เออ คุณ ๆ
 เชื้อยายเถอะ คนเราเกิดมามี้นต้องเข้าวัดทุกคนแหละ
 ถ้าคุณไม่เข้าตอนเป็น เขาก็ต้องหามคุณเข้าตอนตาย

ตอนตายนี่นะ เขาหามแล้วก็เข้าเมรุไปเลยนะ คุณก็จะ
เหลือแค่ขี้เถ้ากองหนึ่ง ตายแล้วสมบัติทางโลกอะไร ๆ
ก็เอาไปไม่ได้

แต่ถ้าคุณเข้าวัดสร้างความดีตอนเป็น คุณยังได้บุญ
ติดตัวไป บุญนั้นจะติดตัวหลายภพหลายชาติ และบุญนั้น
ก็เป็นสมบัติของคุณนั่นแหละ เอาไว้กินไว้ใช้ในภพเบื้องหน้า
คุณทำงาน ๆ เวลาเข้าวัด ทำไมยากหรอก ตอนเช้า
ก็มานั่งธรรมะกับเขา หลวงพ่อธัมมะท่านสอน ตอนบ่าย
ฟังหลวงพ่อกัณฑ์เทศน์บ้าง ถ้ามั่นเมื่อยนัก คุณก็ไปช่วย
เด็กวัดกวาดใบไม้ ภูศาลา เช็ดภาชนะอุปกรณ์ ทำความ
สะอาดอะไรต่ออะไร ช่วย ๆ เขาไปเรื่อย คุณต้องมา
บ่อย ๆ นะ ทำให้มันคุ้นเคย ให้มันคุ้นเคยกับกลุ่ม
พรรคพวกผู้ทำบุญด้วยกัน ทำความคุ้นเคยกับคนที่มาวัด
ทุกคน แล้วมันจะคุ้นไปจนกระทั่งเทวดาที่รักษาวัด
คุ้นกระทั่งถึงสาราสัตว์ในวัดทั้งหมด

มันดินะ เวลาคุณตาย ไปเจอยมบาลเขาถามว่า
คุณทำความดีอะไร คุณจะได้อะไรได้ว่า เคยมาวัด
พระธรรมกาย เคยมาทำโน่นทำนี่ ช่วยงานบุญของวัด
เคยพบคนโน้นคนนี้ ไม่เชื่อไปถามเทวดาที่เฝ้าวัดคุณ
คุณจะได้อภัยทานได้ ลิงสาราลสัตว์ นกกาแวนั้น
กายละเอียดข้างในมันเป็นคนทั้งนั้นแหละ เขาเห็นคุณ
เขาก็จำได้ เตียวเขาก็เป็นพยานให้คุณเองแหละ
เพราะฉะนั้นคุณมาวัดบ่อย ๆ มาให้คุ้นเถอะ อีกหน่อย

สิ่งเหล่านี้จะช่วยคุณได้ แล้วคุณก็จะรอดตัว ตายไปแล้ว
มันไม่สูญณะ มันยังไม่หมดกิเลส มันยังต้องเกิดอีก จะได้มี
สมบัติติดตัวไปทุกภพทุกชาติ

คนเราทำความดี ทำความชั่ว ตายแล้วรู้กัน
ตอนยังเป็นอยู่บางที่มันยังไม่ค่อยรู้ แต่ตายแล้วรู้หมด
ทำความดีอะไร เทาไหน ๆ รู้หมด ทำความชั่วอะไรเทาไหน
รู้หมดเลย ปิดบังกันไม่ได้ เทวดาหรือสัตว์นรก เขาไม่มี
ปกปิดกันนะ ไม่มีการโกหกกัน การปกปิด การโกหก
มันมีแต่ภพมนุษย์ภพเดียวเท่านั้นแหละ ภพอื่นเขาไม่ปิด
มีอะไรก็พูดกันหมดเลย ไม่มีโกหกกันหรอก เพราะฉะนั้น
เวลาคุณทำความดีอะไร มนุษย์เทวดาเขาเห็น อีกหน่อย
เขาก็ไปสรรเสริญความดีของคุณ แล้วคุณก็จะรอดตัว
ไม่ต้องตกไปอยู่อบาย

นี่แหละ เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งในการสอนคน
ของคุณยาย ยายจะคุยกับเขาไปเรื่อย ยกอุปมา

อุทาหรณ์ไปเรื่อย คุณยายจะสอนคนหมดเลย สอนอย่างเป็นกันเอง สอนอย่างผู้ใหญ่สอนลูกหลาน อาตมาได้พบได้เห็นจริง ๆ บางครั้งท่านสอนแม้กระทั่งนักโทษ ผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังนี้ก็เหมือนกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสหมดอิสรภาพ เหมือนกลุ่มคนที่ถูกลืม แต่คุณยายก็ไม่ลืมที่จะให้เขาได้บุญ สอนเขาแล้วก็บอกหนทางให้เขาทำความดี

ลูกศิษย์คุณยายบางคนที่เป็นเจ้าหน้าที่บริหาร ของกรมราชทัณฑ์ ที่ทัณฑสถานหญิงคลอง ๕ บางทีเขามาหาอาตมา มาขอรับบริจาคอาหารที่เหลือจากพระฉัน มื้อเช้ามือเพล เอาไปแจกผู้ต้องขัง บางทีอาหารที่วัด มีเหลือบ้างก็เอาไปเฉลี่ย ๆ ในแต่ละวัน ก็ได้ไม่ครบ ทุกคนหอรอก แต่ก็พอได้บ้าง วันนี้อาจจะเป็นกลุ่ม A ได้

* อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๔

พรุ่งนี้ก็สลับเป็นของกลุ่ม B หรือ C สลับ ๆ กันไป เป็นอันว่าใน ๑ สัปดาห์ ได้ส่วนแบ่งอาหาร กับข้าวเสริม ไปกินกันทุกคน ผู้ต้องขังบางเดือนก็มี ๓๐๐ คน บางเดือนก็มีถึง ๗๐๐ คน มีอะไรไปให้กินเสริมได้ก็ดี อาตมาเองก็ไม่อยากเก็บพวกของเหลือเอาไว้มาก เราได้ทำบุญทำทานไปด้วย เวลาพวกเขามารับอาหารที่เหลือ จะมีผู้ต้องขังติดมาช่วยยกของประมาณสัก ๕ คน เป็นกลุ่มที่ใกล้จะพ้นโทษ อีกสัก ๕ วัน ๗ วัน ก็พ้นโทษ พวกนี้จะไม่หนี เพราะอีกไม่กี่วันจะพ้นโทษแล้ว กลุ่มคนพวกนี้เรามักจะเห็นที่ กทม. บางทีเอาไปช่วยลอกท่อระบายน้ำ ตามถนนสายต่าง ๆ จะเป็นชุดที่ใกล้ ๆ พ้นโทษ

บางวันกลุ่มนี้ก็มาเจอคุณยายช่วงบ่าย คุณยาย
มักจะเรียกมาคุย เรียกตัวผู้คุมมาด้วย โอ้ สงสารจังเลย
ไปเปลอทำความผิดอีท่าไหนเข้าล่ะ ถึงต้องมาเป็นอย่างนี้
เอ้า พวกเราเตี๋ยวเอาข้าว เอากับข้าวของยายไปกิน
เป็นของเหลือของพระ เป็นของมีสิริมงคล คุณกินข้าวยาย
แล้วสร้างความดีนะ พันโทฯไปแล้วอย่าไปทำผิดทำ
พลาดอีก เตี๋ยวเขาจับมาเข้าคุกอีก สร้างความดีอย่างยาย
ยายเป็นคนมักน้อย สันโดษ ยินดีในปัจจัยตามมีตามได้
แล้วคุณต้องขยันนะ ขยันสร้างฐานะ สร้างอาชีพด้วย
ล้มมาอาชีพ อย่าไปติดในอบายมุข สร้างบุญกุศล ทำบุญ
ใส่บาตร รักษาศีล ๕ สวดมนต์ไหว้พระ อีกหน่อยคุณก็ตั้ง
ฐานะได้ เชื้อยายเถอะ

แล้วท่านก็หันไปบอกผู้คุมว่า ถ้ายายมีบุญอะไร
หรือที่วัดเขามีบุญอะไร คุณให้พวกเขาร่วมบุญกับยาย
เอาบุญกับยายด้วยนะ คุณยายจะโปรดไปหมด
แม้กระทั่งผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นเหมือนบุคคลที่ถูกลืม เรา
ก็ไม่คิดว่า เราจะไปบอกบุญพวกนี้ยังไ้ แต่สำหรับคุณยาย
ท่านก็จะอนุเคราะห์ทุก ๆ คน เพื่อให้ทุก ๆ คนได้สร้างบุญ
ติดตัวไปในภพเบื้องหน้า

ท่านก็หันมาหาอาตมาว่า เออ มีอะไรให้เขาได้บุญ
กับวัดเราบ้างไหม อาตมาก็บอกว่า เขาออกมาช่วยเต็มที่
ไม่ได้ ต้องอยู่ในพื้นที่ที่จำกัดขอบเขต เราอาจจะต้อง
เอางานไปให้เขาทำที่บ้าน บ้านเขาหลังใหญ่ อยู่คลองห้า
คนเยอะ ท่านบอก เออ...ดีเหมือนกัน ยายสังเกต
เลื้อของวัดเรามาเก็บเก็บ เลื้อๆ ล่ายๆ มุมก็แตกแล้ว
เอาไปให้เขาช่วยเก็บขอบซ่อมขอบสักหน่อย เลื้อของเรา
มีเป็นร้อยๆ เกือบพันแน่ะ ค่อยๆ ทอยเอาไปให้เขา
รับบุญบ้าง คนพวกนี้เขาไม่มีเงิน แต่มีแรง มีฝีมือ
และที่สำคัญเขามีใจอยากจะเอาบุญกับยาย เพราะฉะนั้น
ท่านช่วยเขาเถอะ อาตมาก็เลยตามไปตามหน่วยงานต่าง ๆ
ใครมีอะไรให้เขาช่วยอีก ระยะเวลาหลังก็มีไปแยะเหมือนกัน
มีการฝึกของ ปิดแสดมบี่ วารสาร ส่งเอกสารของ
โครงการสอตอบปัญหาธรรมะทางก้าวหน้าของชมรมพุทธฯ
ส่งอะไรต่ออะไรไปทางไปรษณีย์ เพราะงานของวัดเรา ส่งที่
เป็นหมิ่นเป็นแสนฉบับ แล้วก็ได้นักกลุ่มนี้ช่วยร่วมรับบุญไป

พอพวกเขากราบลาไปแล้ว บางทีท่านนั่งเอน
สบาย ๆ ท่านก็รำพึง เออ ไฉ่ลูกหลานกู มึงไปทำอิท่าไหน
ให้เขาจับไปเข้าคุกได้ ท่านคุยกับอาตมา ถ้าไม่หัดไม่สอน
ให้เขาสร้างบุญนะ ไปในชาติหน้าเขาก็ไม่มีสมบัติ หรือได้
สมบัติไปน้อย ต้องไปดิ้นรนสร้างฐานะประกอบอาชีพ
อะไรต่ออะไร หรือถ้าเผลอไผลไปคบคนพาลทำผิดศีลผิดธรรม
ไปประกอบมิจฉาชีพ เดี่ยวเขาก็ดิ้นรนเข้าคุกไปอีกแหละ
เพราะฉะนั้นต้องสอนให้เขาทำความดี

คุณยายพูดกับอาตมา * คุณในมณุษย์นี้ยังดีกว่าคุณ
ในนรกนั้นแน่ะ คุณในมณุษย์ติดแล้วไม่ก็ปียังมีวันออก
แต่ในนรกมันยาวนานหลาย ๆ ล้านปี บางทีหลาย ๆ กับ
เซียวนะ ร้อนที่สุดมันก็ในนรก ร้อนจนกระทั่งตัวสัตว์นรกนี้
มอดไหม้เป็นจุล มหาจุล แล้วเครื่องทรมานนี้มีเฉพาะคนเลย
เป็นสมบัติเฉพาะตัวเลย ตามกรรมที่คนนั้น ๆ ทำมา
เพราะสัตว์นรกทำกรรมมาไม่เหมือนกัน หนาวเย็นที่สุด
ก็ในนรก มันหนาวเย็นจนกระทั่งเนื้อตัวกระดูกนี้ป็น
เป็นผุยผง ยายไปดูมาแล้ว ยายไม่อยากให้ใครลงไป
ในนรกเลย ยายอธิษฐานประจำนะ ขอข้าพเจ้าอย่าได้
เพลอไพลสร้างกรรมไม่ดี ให้สร้างกรรมดียิ่ง ๆ ขึ้นไป
อย่าได้ประมาท อย่าได้ตกนรก แล้วก็ให้ลูกหลานยาย
อย่าตกนรก คุณยาย ท่านมีมหากรุณาอันยิ่งใหญ่ที่จะปิดภัย
ในนรก ให้กับลูกหลานทุกคน

* อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๒

ช่วงปิดภาคฤดูร้อนของทุกปี ที่วัดพระธรรมกาย
จะจัดให้มีโครงการอบรมธรรมทายาท เริ่มตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยการอบรมในยุคแรก ๆ จะอบรมเฉพาะ
เยาวชนชาย นักเรียน นิสิต นักศึกษา อายุยังไม่มาก
จะฝึกอะไรก็ได้ง่าย ร่างกายก็แข็งแรง พอเหมาะกับการ
ฝึกอบรม ไปฝึกตอนแก่ ร่างกายสังขารเร็วแรงไปไม่ค่อยไหว
ลูกก็โอย นังก็โอย นังพักเดียวก็หลับ

ตลอดระยะเวลาของการอบรม ๒ เดือน ผู้เข้าอบรม จะได้รับการอบรมตามหลักสูตรทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เนื่องจากพี่เลี้ยงมีน้อย ผู้เข้าอบรมในแต่ละรุ่นจึงต้อง แบ่งกลุ่มรับบุญพิเศษกัน ๔-๕ กลุ่ม คือ กลุ่มบุญอาหาร กลุ่มบุญสถานที่ กลุ่มบุญห้องน้ำ กลุ่มบุญซักผ้า และถ้า ธรรมชาติยาทอุปสมบทแล้ว ก็จะมีเพิ่มอีกหนึ่งกลุ่มคือ กลุ่มบิณฑบาต

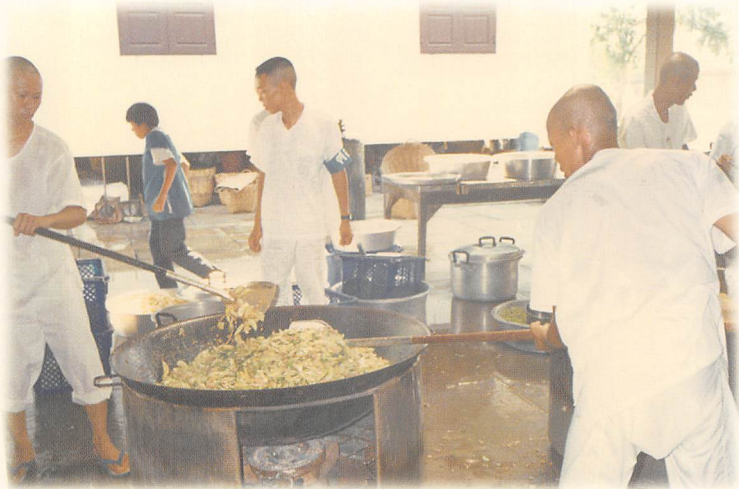
ในแต่ละกลุ่มจะรับบุญแต่ละบุญ แล้วหมุนสลับ กันไป ทำให้ทุกคนได้รับบุญกันครบทุกบุญ ทุกกลุ่มบุญ จะมีพี่เลี้ยงคอยอธิบายวิธีการปฏิบัติงานโดยละเอียด เพื่อให้ปฏิบัติงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

กลุ่มบุญอาหาร จะมีเนื้องานที่ค่อนข้างมาก จึงถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยอีก เช่น กลุ่มหุงข้าว กลุ่มทำ กับข้าว กลุ่มขนส่งลำเลียง กลุ่มตักแบ่งอาหาร

ซึ่งจะมีเนื้องานที่ประทับใจแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างมาก เช่น การหุงข้าวด้วยซึ่งึ่งข้าวขนาดใหญ่ ที่หุงซึ่งละ ๑ กระสอบ ในวันหนึ่ง ๆ ต้องหุงข้าวประมาณ ๖-๗ กระสอบ (ในสมัยนั้น) ส่วนกลุ่มที่ทำกับข้าว จะได้ รับบุญผัดอาหารอยู่หน้าเตา ด้วยกระทะใบบัวขนาดใหญ่ เส้นผ่าศูนย์กลางกระทะประมาณเมตรเศษ ๆ ซึ่งทุกคน ต้องยืนล้อมกระทะ แล้วใช้ตะหลิวขนาดใหญ่ ประมาณ

พลั่วมีด้ามยาวประมาณ ๒ เมตร จึงจะพอทำงานกับขนาดของกระทะได้ สร้างความประทับใจมีรูสึกลับบรรดาธรรมทายาทหนุ่ม ๆ ทั้งหลาย หลายคนบอกว่า เกิดมาไม่เคยใช้ภาชนะใหญ่ขนาดนี้ และผลิตอาหารปริมาณมากมายขนาดนี้ แต่การทำงานก็ไม่ล้าสนและผลิตเสร็จทันเวลาบริโภค

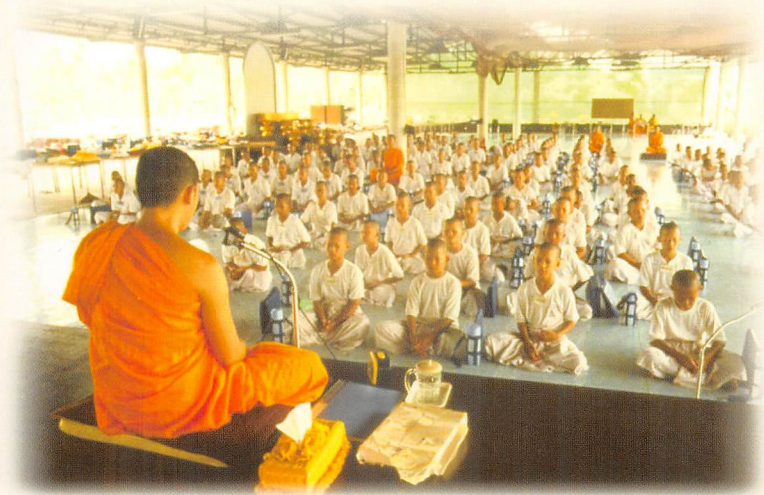

ในฤดูอบรม ช่วงบ่าย ๆ *คุณยายมักจะมาพบกับ
กลุ่มธรรมทายาทที่มารับบุญอาหาร ท่านจะมาให้โอวาท
มาคุยธรรมะ ให้กำลังใจกับผู้เข้าอบรมให้อบรมอยู่ตลอด
จนจบหลักสูตร

* อ่านเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ ๔

เวลาคุณยายเจอญาติโยม หรือพ่อแม่ผู้ปกครอง
 ของธรรมทายาทที่มาเยี่ยมบุตรหลานของตน ท่านก็มักจะ
 เข้าไปคุยบอกว่า ดีแล้วคุณที่ส่งลูกหลานมาอบรมธรรมะ
 ที่วัด ช่วงปิดเทอมอยู่บ้านเปล่า ๆ ก็ไม่ได้เกิดประโยชน์
 อะไร เดียวไปคบเพื่อนไม่ดี ก็เลยเสียคน จะให้พ่อแม่
 อบรมคุณธรรม ก็ไม่มีเวลาอบรมลูกหรอก มัวแต่ยุ่ง
 เรื่องการทำมาหากินก็หมดเวลาแล้ว ส่งลูก ๆ มาอบรม
 ะที่วัด พระท่านจะได้ช่วยอบรมให้เป็นคนดี

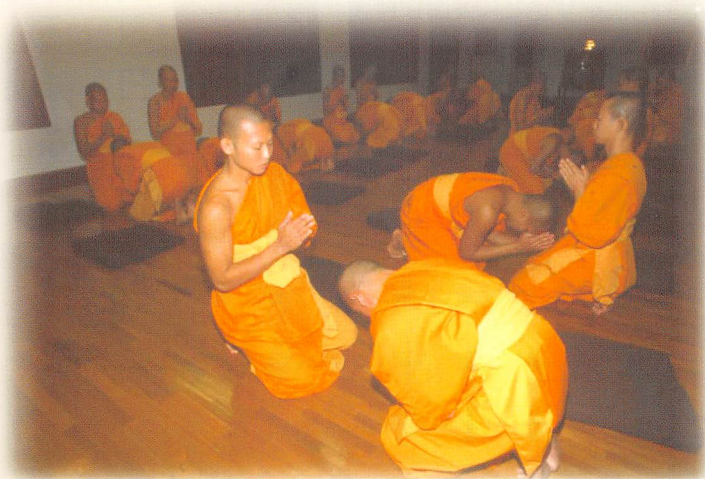
เด็ก ๆ เขาไม่เหงาหรอก เพื่อน ๆ รุ่นเดียวกัน
เยอะแยะ ไม่ต้องเป็นห่วง ให้เขาอบรมจะได้เป็นคนดี
มีเป้าหมายชีวิตที่ถูกต้อง มาฝึกให้ท่าน รักษาศีล
ปฏิบัติธรรม สิ่งที่เขาฝึกฝนอบรม ก็จะช่วยตัวของ
เขาเองได้ทั้งในภพนี้และภพหน้า จบการอบรมไป เขาก็
จะเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นกำลังสำคัญของวัด
ของพระพุทธศาสนา คุณเจอใคร ๆ ที่เขามีลูกชาย
เป็นนักศึกษาก็ชวนกันให้มาอบรมเยอะ ๆ นะ ให้อบรม

ในวัยนี้ดีแล้ว ช่วงปิดเทอมว่าง ๆ ถ้าเขาจบการศึกษา
มีงานการทำแล้ว ปลีกเวลามาทบธรรมจะยิ่งยากมาก
อบรมอยู่ที่วัดยายโมดหรือที่พี่เลี้ยง พระอาจารย์
คอยดูแลกันเยอะแยะทั่วถึง แล้วตอนเขาบวชกันเยอะ ๆ
คุณช่วยชวนกันมาเป็นเจ้าภาพบวช เจ้าภาพภัตตาหารกัน
เยอะ ๆ นะ เด็กเขาได้อบรมอย่างนี้ เวลาบวชแล้ว
ก็เป็นพระที่ดี เป็นเพื่อนบุญที่ดี คนมาทำบุญที่วัดก็จะได้
บุญมาก

สิ่งเหล่านี้ทุก ๆ ท่านอาจเคยได้ยินได้ฟังด้วยตัวเอง บ่อย ๆ คุณยายเป็นกัลยาณมิตรให้กับคนทุกชั้น ทุกระดับจริง ๆ บางทีท่านมีโอกาสรับแขกน้อย บางทีก็ติดภารกิจบ้าง แต่ทุกคนที่ผ่านมาเจอท่าน ท่านจะสงเคราะห์ไปหมด ช่วงนั้นปลายชีวิตของท่าน อายุสัก ๙๑ ปี ท่านไม่ค่อยมีเรี่ยวแรงที่จะเดินไปไหนมาไหน ได้พักอยู่ที่อาคารดาวดิงส์ บางทีอาตมาก็ไปเยี่ยมบ้าง

มีอยู่วันหนึ่ง ท่านพูดซ้ำ ๆ เพราะไม่ค่อยมีแรง ท่านบอกว่า หลวงพ่อวัดปากน้ำ สั่งงานยายไว้ก่อนที่จะละโลกนะ บอกว่า ถ้าท่านละโลกไปแล้ว ให้อยู่ที่วัดปากน้ำ อย่าไปไหน ให้รอทีมงานอีกชุดหนึ่งที่จะตามมา แล้วให้รวบรวมกันเป็นหมู่เป็นคณะ แล้วก็ให้สร้างวัดเผยแผ่วิชชาธรรมกายไปทั่วโลก ยายก็รับปากท่านว่า ค่ะ

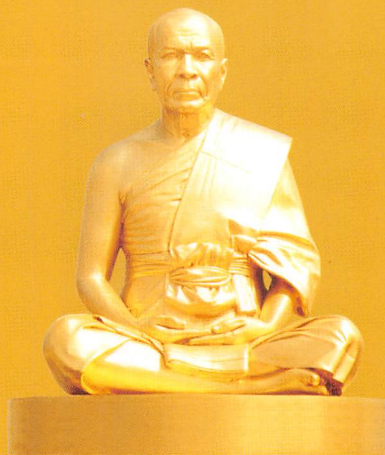
หลังจากนั้นมาคุณยายก็อยู่วัดปากน้ำเรื่อยมา โดยทำตามคำสั่งที่หลวงพ่อบานได้อาจารย์เอาไว้ คุณยายบอกว่า ท่านมาคำนึงถึงอายุท่านนะ ยายตั้งใจทำงานของหลวงพ่อบานวัดปากน้ำอย่างดีที่สุดเลย ทำครบทุกเรื่องทำได้สมบูรณ์ทุกเรื่อง ยายเตรียมตัวของยายเอาไว้พร้อมแล้ว ยายสร้างบุญของยายเต็มที่แล้ว บุญของยายไม่น้อยหน้าใคร ยายพร้อมที่จะกลับบ้านยายแล้ว ยายอยู่ทุกวันนี้ เพราะเป็นห่วงพวกเรานะ ห่วงลูกหลานยาย อยากจะช่วยให้เขาได้บุญเยอะ ๆ บางคนก็เพิ่งจะมาใหม่ บางคนก็ยังไม่ถึง ยายก็นั่งเข้าที่ตามทั้งคนตามทั้งสมบัติทุกวัน ตามในละเอียด ตามตั้งแต่สร้างวัด ตามมาจนทุกวันนี้ มันมากันช้าจังเลย ไม่รู้ไปติดกะโหลกกะลาที่ไหน สังฆารของยายมันไม่ค่อยแล้ว เดี่ยวจะตามกันไม่ทัน บอกอาตมาว่า ท่านช่วยไปบอกเขาด้วยนะ ยายอยู่ทุกวันนี้ก็เพื่อพวกเราเพื่อลูกหลานของยาย เพราะฉะนั้นรีบ ๆ มาเอาบุญกับยายนะ

พวกเราทุก ๆ คนนะ ช่วงปีสองปีที่ผ่านมา
ขอให้รู้ด้วยว่า ยายอยู่เพื่อพวกเรานะ ยายพร้อมจะกลับ
บ้านของยาย แต่ยายก็ยังไม่กลับ ฉะนั้นพวกเราทุกคน
ต้องพยายาม ทำให้ได้อย่างยาย ยายกลัวลูกหลานจะได้
บุญน้อย เลยต้องรอคนที่ยังมาไม่ถึง พวกเราทุกคน
ผู้มีวิญญานแห่งความเป็นกัลยาณมิตร ต้องช่วยกัน
ไปตามมานะ ตอนนี้เหมือนคุณยายยังอยู่ แม้จะอยู่
ในเรือนทอง แต่มโนปณิธานของท่านยังไม่ถอย ท่านจะ
หอบหิ้วลูกหลานทุกคนไปสร้างบุญกับท่านอีก

มโนปณิธานของท่านยังไม่เปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้น
พวกเราทุกคนต้องไปทำปณิธานของท่านให้สำเร็จ ท่าน
ปรารถนาจะบูชาคุณของหลวงพ่อดำปอกน้ำที่เป็น
ครูบาอาจารย์ที่เคารพยิ่ง ท่านปรารถนาเหลือเกินที่จะได้บุญ
กับหลวงพ่อดำปอกน้ำด้วยการสร้างลานธรรมมหารัตน-
วิหารคด การทำบุญของเราที่จะทำร่วมกับคุณยายนี้
ก็จะได้บุญถึง ๒ ต่อ คือ ได้บุญกับยายด้วย ได้บุญ
กับหลวงพ่อดำปอกน้ำด้วย เพราะคุณยายเป็นผู้ที่
ปรารถนาจะให้ลูกหลานทุกคนติดตามท่านไปด้วย
ท่านบอกว่า ท่านละโลกไปแล้ว ก็ยังต้องเกิดอีกแหละ
ท่านจะตามพวกเรามากันใหม่ มาเกิดร่วมกันอีก แล้วก็
มาสร้างบุญร่วมกันอีกในภพชาติต่อไป เมื่อเราทำชาตินี้
ให้สำเร็จ ให้สมบูรณ์ ในภพเบื้องหน้าก็สมบูรณ์ เราจะ
สร้างบุญสร้างกุศลอะไรก็ได้สะดวก

เพราะฉะนั้นช่วงนี้หลวงพ่อดำมชโยถึงบอกให้รีบ
กันทุกคน ในขณะที่สังขารร่างกายของคุณยายยังอยู่

จะเป็นจุดเชื่อมโยงกับบุญศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านจะให้กับลูกหลาน
เป็นโอกาสดีของเราทีเดียวที่จะได้สร้างบุญใหญ่กับคุณยาย
เพราะโอกาสอย่างนี้เหลือเวลาอีกไม่มาก ก็จะถึงวันคล้าย
วันเกิดหลวงพ่อดาวพิกุล วัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด
จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย วันที่ ๑๐ ตุลาคม
ที่จะมาถึงนี้ อยากให้ทุกท่านได้บุญอันยิ่งใหญ่ แล้วก็ทำความ
ความปรารถนาของคุณยายให้สำเร็จ เพราะหลวงพ่อดาวพิกุล
วัดปากน้ำ ท่านเป็นมหาปูชนียาจารย์ที่เคารพรักของคุณยาย
ท่านจึงอยากสร้างบุญที่เกี่ยวเนื่องกับหลวงพ่อดาวพิกุล
ทุก ๆ บุญ

